

ע"פ 8393/15 - סייאח אבו אמדע'ם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8393/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: סייאח אבו אמדע'ם

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע מיום
3.12.2015 בת"פ 39936-11-13 ובת"פ
56062-06-13 שניתנה על ידי כבוד השופט י' עטר
הודעות מטעם המערער מיום 9.12.2015 ומיום
13.12.2015

בשם המערער: עו"ד שחדה אבן ברי

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע (השופט י' עטר) מיום 3.12.2015 שלא לפסול עצמו מלדון ב-
ת"פ 39936-11-13 ו-ת"פ 56062-06-13.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום ב-ת"פ 56062-06-13 המייחס לו 18 אישומים של הסגת גבול (לפי סעיף
447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) וכניסה למקרקעי ציבור שלא כדין (לפי סעיף 5ג(א) לחוק מקרקעי ציבור
(סילוק פולשים), התשמ"א-1981) ביחס למקרקעין אשר מתנהל במקביל הליך אזרחי באשר לשאלת הבעלות בהם.
כנגד המערער הוגש כתב אישום נוסף ב-ת"פ 39936-11-13 בו נטען כי עבר שוב על אותן עבירות של הסגת גבול

עמוד 1

וכניסה למקרקעין ציבורי שלא כדין. בנוסף נטען בכתב אישום זה כי המערער הפר הוראה חוקית (לפי סעיף 287 לחוק העונשין) שניתנה במסגרת הליך אחר ואשר אסרה עליו לבנות כל מבנה במקרקעין נשוא כתב האישום או להחזיק במקרקעין. לבקשת הצדדים, הגם שהדיון בשני התיקים לא אוחד, נקבע כי ביחס להוכחת החלק הכללי של שני כתבי האישום יישמעו עדי התביעה הרלוונטיים במאוחד.

2. בפתח דיון ההוכחות המאוחד, ביום 3.12.2015, הגיש המערער בקשת לפסול את השופט ב-ת"פ 39936-11-13. עניינה של הבקשה בכך שהשופט עטר דן לפני כשנתיים בבקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו ממעצר של המערער (בש"ע (ב"ש) 407541-08-13 מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם (24.11.2013)) ונחשף לחומר הראיות בעניינו בתיק זה. השופט עטר דחה את הבקשה ומכאן הערעור שלפניי.

3. בהודעת הערעור עדכן המערער כי בינתיים הגיש בקשה נוספת לפסילה, וזאת מכיוון שנודע לו כי רעייתו של השופט עטר משרתת ביחידת משטרה המכונה "יחידת יואב" האחראית על אכיפת דיני המקרקעין התכנון והבנייה. המערער טען כי לפחות שלושה מעדי התביעה ב-ת"פ 39936-11-13 משרתים ביחידה זו והדבר מצדיק את פסילת המותב. בהחלטה מיום 8.12.2015 קבעתי כי למען יעילות הדיון יעדכן המערער עם מתן החלטה בבקשה זו. עתה עדכן המערער כי גם בקשה זו נדחתה. המערער לא ביקש לערער על ההחלטה הנוספת אלא רק דיווח עליה.

4. לאחר שעיינתי בטענות המערער, הגעתי למסקנה שיש לדחות את הערעור, וזאת ללא צורך בקבלת תגובת המשיבה.

5. כידוע, בהתאם לאמור בסעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. אמנם, מצב שבו שופט הדן בהליכי מעצר יושב בתיק העיקרי אינו מצב רצוי (ע"פ 5456/01 קוסטובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.7.2001) (להלן: עניין קוסטובסקי); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 270 (2006)). ואולם, אין המדובר בכלל פסילה קטגורית. יש לבחון כל מקרה לגופו, ואם יוכח כי אין חשש ממשי למשוא פנים אזי לא תקום עילת פסילה (ע"פ 414/15 דוויק נ' מדינת ישראל (22.1.2015); ע"פ 7822/14 אלטמן נ' מדינת ישראל (24.11.2014)).

6. במקרה דנא, סבורני כי המערער לא ביסס חשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט אמנם נחשף לחומרי חקירה מסוימים, ואולם נקבע בפסיקה כי "רק במקרים קיצוניים, בהם נחשף השופט ל'מסה קריטית' של ראיות שאינן קבילות, יש מקום לפסול את השופט מלשבת בדיון" (ע"פ 1950/14 פריג נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.4.2014) (להלן: עניין פריג); ע"פ 6445/10 ספרטק נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2010)). המערער הסתפק בטענות כלליות בעניין זה ולא הצביע על הראיות הבלתי קבילות בעניינו המגבשות "מסה קריטית". כך גם עיון בהחלטה בדבר תנאי השחרור ממעצר אינו מגלה את אותה "מסה קריטית". חשוב מכך, מדובר בדיון אשר התקיים לפני מעל לשנתיים. מובן שלא ניתן לזכור את הפרטים של כל תיק ותיק לאחר תקופה כזו. גם השופט עטר ציין בהחלטתו כי אותן ראיות "אינן זכורות לבית המשפט".

7. המערער הפנה לקביעותיו של בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה כנגדו וכי עדותו נסתרת על-ידי דוחות משטרה. ואולם קביעות מסוג זה הן אך טבעיות בהליכי מעצרים והן אינן יוצרות, כשלעצמן, חשש ממשי למשוא פנים (ראו, למשל, ע"פ 1728/14 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.3.2014); עניין פריג, בפסקה 8). חזקה זו עשויה להשתנות מקום בו קביעותיו של בית המשפט ביחס לנאשם מקבלות גוון מוחלט, וקיים חשש כי דעתו של בית המשפט לגבי הנאשם התבססה באופן שלא ניתן לשינוי (ראו, למשל, עניין קוסטובסקי, פסקה 11). לא נראה שכך הדבר במקרה זה ואף בית המשפט ציין כי "מדובר בראיות לכאורה בלבד, שטרם עברו את מבחן החקירה הנגדית" ואינן בעלות גוון מוחלט.

8. לכל האמור לעיל מתווסף השיהוי בבקשת הפסלות, אשר הוגשה בשיהוי של כ-5 חודשים מאז נודע לצדדים כי התיקים נקבעו בפני השופט עטר. בהקשר זה ראוי לציין כי בא-כוח המערער שימש כבא-כוחו גם בהליך תנאי השחרור ממעצר ומכאן שידע על דבר הדיון בפני אותו מותב. בפי המערער לא היה הסבר לשיהוי זה.

9. סוף דבר – דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ב' בטבת התשע"ו (14.12.2015).

ה נ ש י א ה